

Cum redactăm un eseu argumentativ în limba franceză?

Discipline umaniste - Limbi străine

www.enciclopul.ro

O cerință la proba „Production écrite” a examenelor de limbă DELF \geq B1 ar putea fi redactarea unui eseu care să exprime opinia în legătură cu un anumit subiect. În astfel de situații, este necesar să știm să redactăm un eseu argumentativ, care are o structură specifică.

Astfel, în redactarea eseului, în primul rând, trebuie să reperăm corect cerința. Să o încadrăm într-un domeniu, într-o temă, mai apoi și să ne gândim care este opinia noastră în legătură cu subiectul și care este perspectiva din care ne raportăm la el. Toate aceste informații trebuie să apară în introducerea textului. Să vedem care ar fi modurile în care ne-am putea structura eseuul din punct de vedere al ideilor pe care vrem să le prezentăm:

- I. *Planul teză-antiteză-sinteză.* Se prezintă două ipoteze de plecare. În dezvoltare se compară ideile din mai multe perspective. În concluzie se alege teza ideală din punctul de vedere al celui care scrie argumentarea. În cazul în care subiectul propus al argumentării este o dezbateră, un astfel de plan poate ajuta pentru o prezentare mai clară a ideilor. Aici se folosesc adesea **comparația**, **analogia**, **antiteza** ca procedee de conectare a argumentelor, ideilor, exemplelor.
- II. *Planul polemic.* Se analizează aceeași problemă din mai multe puncte de vedere. În general, în cazul în care dispunem de multe **exemple concrete**, din diverse domenii. O astfel de argumentare susține o propunere, o măsură, prezentând avantajele ei din mai multe puncte de vedere.
- III. *Planul cauză-consecință-soluție.* Se studiază o anumită problemă. Pentru început, se găsesc toate cauzele problemei, consecințe ale acestora și o eventuală soluție propusă. Se bazează pe un **raționament** logic – prin acțiunea asupra cauzelor primordiale, problema se va remedia.
- IV. *Planul pro-contra.* Se studiază o teză sub aspectul **avantajelor și dezavantajelor** fără a sublinia predominanța unora sau altora. Un astfel de plan este util în momentul în care nu avem o opinie clară asupra subiectului propus, dar putem vedea problema sub mai multe aspecte.

Indiferent de planul logic ales, argumentarea trebuie să urmeze un model, o structură generală și particulară. Spre deosebire de modelul argumentativ tipic, studiat la disciplina *Limba română*, un discurs sau un eseu argumentativ în franceză urmărește un plan mai dezvoltat.

1 Introducerea (prezentarea subiectului, a ipotezei și un scurt breviar al argumentelor)

Introducerea este partea cu structura cea mai rigidă. Introducerea începe prin a aduce subiectul în discuție, continuă explicarea sa și prin formularea unei opinii în raport cu subiectul (teza). Un punct de referință în introducere este problematica – adresarea unei întrebări (la forma afirmativă) care să reflecte abordarea celui care scrie/prezintă. În cele din urmă, urmează un scurt desfășurător de argumente și idei, legate între ele prin **conectori specifici**.

Mai pe larg, avem:

<p><i>Sujet amené</i> Aducerea în discuție a subiectului.</p>	<p>O afirmație cu caracter general, unanim acceptată, despre domeniul în care se încadrează subiectul argumentării. De exemplu, ar putea fi o frază despre importanța lecturii sau despre educație în general.</p>
<p><i>Sujet posé</i> Stabilirea subiectului argumentării.</p>	<p>O afirmație despre subiectul argumentării. Fraza s-ar putea referi, spre exemplu, la istoria cărții sau la orientarea școlară, alegerea unei forme de studii. Această secțiune nu trebuie să reflecte în niciun fel opinia celui care argumentează, ci mai degrabă o idee acceptată în general de viitorii cititori ai argumentării sau ascultători ai discursului.</p>
<p><i>Thèse</i> Teză sau ipoteză</p>	<p>Este prima frază care surprinde o opinie personală asupra subiectului. Este modul de a se raporta al autorului la subiect. Teza se semnalizează prin conectori specifici de opinie. Această ipoteză trebuie gândită în funcție de planul logic ales – pentru planurile <i>polemic</i> și <i>cauză-consecință-soluție</i>, teza este o opinie bine definită. Pentru planul <i>teză-antiteză-sinteză</i>, teza cuprinde simultan două puncte de vedere diametral opuse. Pentru planul pro-contra este important ca teza să nu exprime o polarizare asupra subiectului ci să rămână în sfera generalului, ca o continuare a frazei <i>Sujet posé</i>.</p>

<i>Problematique</i> Problematica	Problematica este o propoziție interogativă care indică metoda de a aborda subiectul. Problematica nu indică o opinie explicită ori implicită asupra subiectului. O problematică poate fi: „Poate fi cartea modernă un înlocuitor complet al cărții tipărite?” ori „Care este cea mai bună formă de învățământ?”.
<i>Sujet divisé</i> Breviar	Această frază mai amplă trebuie să fie un fel de cuprins al întregii argumentări – să prezinte argumentele, punctele de vedere și cele mai importante idei din a doua parte a argumentării în ordine logică, legându-le prin conectori de enumerare a argumentelor .

2 Dezvoltarea (enunțarea, explicarea, susținerea argumentelor)

Argumentele respectă o structură mai generală – fiecare în parte se leagă printr-un conector de enumerare, se enunță, se explică, se susține printr-un exemplu concret, printr-un fapt etc. și se trage o concluzie parțială.

Fiecare argument respectă structura următoare:

<i>Formulation</i> Enunțare	Argumentul este introdus și enunțat. Această frază poate fi un argument logic, un argument etic (moral), un argument afectiv, un apel la patos etc.
<i>Explication</i> Explicație	Enunțul argumentului este explicat și dezvoltat . Această frază / aceste fraze nu trebuie să vină în susținerea argumentului, ci pentru a-l dezvolta și nuanța, pentru a-l face mai clar înțeles.
<i>Fondement</i> Demonstrație	Argumentul este susținut printr-un raționament logic , pe baza unui fapt documentat , cu ajutorul unui exemplu sau printr-o valoare precisă a unui parametru etc. Este importantă distincția între modurile de susținere ale unui argument. În planul <i>cauză-consecință-soluție</i> , argumentele/ideile trebuie susținute prin valori sau prin fapte. În planul <i>polemic</i> sunt bine-venite exemplele, faptele și valorile. În planul <i>teză-antiteză-sinteză</i> raționamentele sunt importante pentru a discerne între teze, iar în planul <i>pro-contra</i> ar fi bine ca susținerea să se facă cu exemple.

<i>Conclusion partiale</i> Concluzie parțială	Un scurt rezumat al ideilor din paragraf, o parafrază a enunțului argumentului, care să cuprindă și ideile din explicație și demonstrație.
--	--

3 Concluzia (un rezumat și o deschidere)

Concluzia prezintă un rezumat al tezei, problematicii și al argumentelor dezvoltate (care trebuie să cuprindă și „decizia” în cazul planului *teză-antiteză-sinteză*) și o deschidere către un subiect/domeniu conex.

Părțile acestei concluzii sunt:

<i>Rappel</i> Reamintire, sinteză	Ipoteza de lucru, problematica aleasă și argumentele dezvoltate sunt rezumate în una sau mai multe fraze, astfel încât să păstreze un raport 1:1 cu introducerea și astfel încât să se evedențieze opinia celui care susține argumentarea.
<i>Ouverture</i> Deschidere	O frază afirmativă prin care se face o conexiune cu un alt subiect care are legătură cu teza, ori către un domeniu conex. Deschiderea poate să lipsească în planul <i>pro-contra</i> .

4 Compoziția unui eseu liber argumentativ

În susținerea logică a argumentelor, este foarte important să folosim conectori specifici. Ca și în limba română, diferitele acțiuni logice folosesc diferite tipuri de conectori, care pot fi conjuncții coordonatoare, adverbe, grupuri nominale și grupuri prepoziționale.

A. Pentru a enumera argumentele, folosim :

1. Premièrement, deuxièmement (în primul rând, în al doilea rând)
2. D'abord, puis/après/ensuite, enfin (mai întâi, apoi/în continuare, la sfârșit)
3. En premier lieu/temp, en seconde lieu/temp (în primul rând, în al doilea rând)
4. D'une part, d'autre part (pe de-o parte, pe de altă parte)

B. Pentru a adăuga o idee în susținerea tezei/ideii centrale a argumentului :

1. Voire (chiar și)
2. D'ailleurs (în afară de)
3. Encore/de plus/du surcroît/en outre (în plus)
4. Quant à (în ceea ce privește)
5. Non seulement... mais encore (nu numai... ci și)

C. Pentru a combate o idee, o teză, pentru a formula un contra-argument :

1. Cependant/pourtant/toutefois/néanmoins (cu toate acestea)
2. En revanche (pe de altă parte)
3. Au contraire (dimpotrivă)
4. Malgré tout (cu toate acestea)

D. Pentru a prezenta o cauză, pentru a justifica un fapt

1. En effet (într-adevăr)
2. Grâce à/en raison de (din motivul, datorită, din cauza)

E. Pentru a exemplifica un fapt

1. Par exemple (de exemplu)
2. Ainsi (astfel)
3. Notamment (mai ales)
4. D'autres termes/autrement dit/c'est-à-dire (altfel spus/adică/cu alte cuvinte)

F. Pentru prezentarea unor consecințe

1. Voilà pourquoi (iată de ce)
2. C'est pourquoi (motiv pentru care)
3. Par conséquent (prin urmare)
4. Tout compte fait (ținând cont de toate)

G. Pentru a indica scopul

1. Pour/afin de/en vue de (pentru (a))
2. Dans le but de (cu scopul de)

H. Pentru a prezenta condiția

1. En cas de (în caz de, dacă...)

I. Pentru a concluziona

1. En somme (însușind...)
2. Bref/en résumé/en un mot (pe scurt)
3. En conclusion/pour conclure (în concluzie)
4. En définitive (în cele din urmă)

Iată un exemplu de eseu argumentativ, preluat dintr-un model oficial pentru examenul DELF.

Production Écrite – DELF B1

Consigne :

Vous recevez ce message d'un ami :

Salut !

Je sais que tu as étudié en France l'année dernière. Moi aussi, je pense partir étudier dans un pays étranger mais j'hésite... Je voudrais savoir ce que tu en penses. Quelle a été ton expérience ? D'après toi, est-ce que c'est une bonne idée de faire ses études dans un autre pays ? Merci d'avance pour ta réponse !

À bientôt,
Fabien

Vous répondez à Fabien. (160 mots minimum)

Les études sont très importantes pour une personne – elles sont représentatives pour son niveau de culture, d'éducation, de préparation. Choisir la plus désirable forme d'études est essentiel pour quelqu'un. À mon avis, on peut peser les avantages que les différentes universités de notre pays et d'autres pays offrent. Quelle est la meilleure forme d'éducation ? Premièrement, je présenterai les avantages de l'éducation dans d'autres pays et, après, je discuterai de ceux de l'éducation locale.

D'abord, les programmes d'éducation internationale offrent une grande variété des spécialités et profils. Si on choisissait une université d'un autre pays, on aurait une plus grande gamme d'options. De plus, il y a des universités qui démarrent des cours en ligne pour les étudiants qui ne veulent pas quitter leur maison. Quant au prix, si on participe à des programmes préliminaires, on pourra être accepté gratuitement ou avec des réductions. C'est mon cas ! Ma première année a été gratuite et j'aurai un prix inférieur pour les années suivantes. Pour conclure, les études internationales peuvent offrir beaucoup d'options et de conditions avantageuses pour les quatre ans d'étude.

Puis, les programmes d'études que on peut faire ici, en Roumanie, sont intéressants et plus commodes. Si on avait regardé la télé, on aurait vu qu'il y a beaucoup de programmes d'études dans notre pays. Par exemple (pour les amateurs des sciences naturelles) on pourrait faire les études universitaires au grand laboratoire de Măgurele. Il est près de Bucarest, et il y a des profils tels que physique, théorique ou biophysique. Elles sont appréciées sur le plan international ! En résumé, il y a en Roumanie des centres universitaires importants où on pourrait apprendre.

En conclusion, il faut choisir soigneusement le profil - il y a des avantages pour les études internationales et il y d'autres avantages pour les études nationales. Une fois décidé, on choisira si on veut travailler en Roumanie où dans un autre pays ! C'est aussi très important. Je pense que je retournerai en Roumanie - Je rêve d'être enseignant dans mon lycée !